

I den gældende § 104, stk. 3, opstilles kravene for beskikkelse til medhjælper for en statsadvokat eller anklager ved Sø- og Handelsretten og byretterne samt for bemyndigelse til i en enkelt sag at møde i Sø- og Handelsretten eller byretterne. Her stilles samme krav med hensyn til eksamen og forudgående virksomhed som for at opnå beskikkelse som advokat, jf. retsplejelovens § 119, dvs. juridisk kandidat-eksamen og 3 års nærmere beskrevet praktisk juridisk virksomhed.

I den gældende § 103, stk. 2, 3. pkt., bestemmes det, at der kan meddeles politimesteren og hans fuldmægtig (i København politiadvokaterne og disses fuldmægtige) beskikkelse til at møde for byretterne og Sø- og Handelsretten, selv om betingelserne i § 104, stk. 3, ikke er opfyldt.

Som nævnt ovenfor under bemærkningerne til lovforslagets § 104, stk. 1, foretages der i praksis ikke længere formel beskikkelse af politimestrenes juridiske medarbejder og politianklagere. Betingelserne for ansættelse som politimester, politiadvokat og politifuldmægtig fremgår af retsplejelovens § 113, stk. 1-3, hvorefter det bl.a. kræves, at de pågældende skal have bestået juridisk kandidateksamen. Betingelserne i § 104, stk. 3, for beskikkelse som medhjælper for en statsadvokat kræves fortsat opfyldt i praksis, ligesom formel beskikkelse finder sted.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer med en sproglig modernisering til bestemmelsen i retsplejelovens § 104, stk. 2.

I *stk. 2* opretholdes de i retsplejelovens § 104, stk. 3, fastsatte betingelser for at blive beskikket som medhjælper for en statsadvokat og modtage bemyndigelse til at virke som anklager ved byretten eller Sø- og Handelsretten i en enkelt sag.

De i retsplejelovens § 104, stk. 3, fastsatte krav til de faste anklagere ved byretterne og Sø- og Handelsretten kan som beskrevet ovenfor fraviges efter § 103, stk. 2, 3. pkt., og bliver det i praksis altid for nyansatte kandidater med hensyn til forudgående virksomhed.

Under hensyn hertil samt til, at § 113 stiller krav om juridisk embedseksamen for ansættelse som politifuldmægtig, findes der ikke behov for i dette kapitel at medtage regler om kravene til de faste juridiske anklagere ved byretterne og Sø- og Handelsretten.

Til politianklagere foreslås som hidtil ingen krav i lovteksten med hensyn til eksamen og forudgående virksomhed.

Bestemmelsen i lovforslagets *stk. 3* svarer til den gældende regel i retsplejelovens § 104, stk. 4, 1. pkt. Bestemmelsen i § 104, stk. 4, 2. pkt., om, at der ikke ydes forbrugerombudsmanden særskilt vederlag for at virke som anklager i sager vedrørende lov om

markedsføring, foreslås ophævet, idet der ikke findes behov for, at reglen opretholdes i retsplejeloven. Der tilsigtes ikke herved nogen ændring af den gældende retstilstand.

Lovforslaget medtager ikke den gældende § 104, stk. 1, som stiller krav til de offentlige anklagere om uberygtethed og vederhæftighed. Sådanne krav følger af forholdets natur og er derfor overflødige. Det samme gør sig gældende for det i § 104, stk. 2, fastsatte krav om myndighed, der heller ikke er medtaget i lovforslaget.

#### Til § 106

Bestemmelsen erstatter med redaktionelle ændringer den nugældende § 105 om advokaters adgang til at virke som anklagere.

#### Til § 107

Denne bestemmelse ændrer den nugældende § 107, således at den alene vedrører fastsættelse af vederlag til personer, der er bemyndiget til at optræde i en enkelt sag.

Personer, der er antaget som medhjælpere for en statsadvokat, eksempelvis advokater, modtager et fast årligt vederlag af det offentlige, og tillægges således ikke vederlag for udførelsen af den enkelte sag. Vederlaget betales af det offentlige.

Til nr. 3.

Overskriften til *kapitel 62* foreslås ændret til »saglig kompetence« for at opnå overensstemmelse med overskriften til lovens kapitel 21 om retternes saglige kompetence i borgerlige sager.

En række af bestemmelserne i kapitel 62 foreslås ændret, fordi kriterierne for domsmænds medvirken, som i vidt omfang beror på, om sagen påtales af politimesteren eller statsadvokaterne, må ændres som en følge af forslaget om en ændret fordeling af påtalekompetencen mellem politimestrene og statsadvokaterne. Endvidere er flere af bestemmelserne i kapitlet utidssvarende, hvorfor kapitlet foreslås omskrevet, således at der opnås en mere systematisk fremstilling af reglerne om retternes kompetence.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 686 er ikke medtaget i lovforslaget. Reglen i 1. pkt. om, at enkeltstående retshandlinger foretages ved byretten eller Sø- og Handelsretten, må anses som overflødig, idet byretternes kompetence følger af deres stilling som 1. instans i strafferetsplejen. Først når en straffesag er overgået til behandling ved landsretten – som nævningesag eller ankesag – henhører det under landsretten at træffe afgørelse om varetægtsfængsling osv.